

fokovi po truplu fuhiti; glava je slabela, ozhi medlele, roka, noge se trebla. Kar so udje sposnali, de jim shelodez ni sapstojn, temuzh de vstim shivljenje povrazha proti temu, kar mu dadò. Tako tudi vi nespametni Rimljani (govori modri Rimez) mislite vsek sam svoj biti; bote she sposnali kaj bo, kadar boste bres oblasti shiveli. Le krejajte se s pametjo, vaf bo she vafha lastna nadloga suzhila. — To flisajozh so se Rimljani soper k pameti povernili, in se pod pokorshino poprejshne gospojske s veseljem podali.

(Vodnik. Ljublj. Nov. 1797.)

Urno, kaj je noviga?

(Vojfka — vojfka je)! . . . „Vojfka? Kje?“ . . . Bliso naš — v Gradzu! ali saj savoljo Gradza! Pa nekár se ne vtrashite, ljubi prijatli na Shtajerskim, she ni kaplize kervi teklo; nizh hudiga ne bo. Le dva užena mosha se namrežh hudo preprata, kaj je bolj prav pisati, Gratz ali Grätz? Ta prepér se je soper tako sazhél: Ko je bil vlaško leto v jeseni sbor uženih gospodov v Gradzu, je eden ismed njih na široko in dolgo raslagal, de nemški pravopis poglavitniga mesta na Shtajerskim je Gratz, ne pa Grätz, kakor nekteri pishejo in govorijo. Ta gospod je svoje besede tako prijetno in gladko stavil, de je vezhji děl sbranih terdno verjel, de je tako in ne drugazh. Koj drugi dan so Grazhanske novize povelje dobile, ne vezh „Grätzer Zeitung“, ampak „Gratzer Zeitung“ pisati.

7. Grudna preteženiga leta pa se je vojska savoljo tega pisanja v Dunajskih novizah sazhela. Nek užen profesor je namrežh v teh novizah se temu pisu soperstavil in terdi, de Gratz ni prav, ampak Grätz. Ta užen mosh je pokasal, de so ljudje skosi vezh ko sedem sto let vezhdel Grez, Grecz, Gretz, Grätz pisali, in to rasfodbo skosi toliko sprizhev v teh novizah poterdi, de ni konza ne kraja. Skosi pet listov eno gode. On pravi: „Zheravno ni dokonzhano, de so Slovenzi Gradzu od besede grad imé Gradez dali, jim vunder nezhe zhafti vseti, de imé glavniga Shtajerskiga mesta je od slovenskiga naroda, le vifiki glaf zherka A se je s zhasama v glaf Ä premenil.“

Mora se rezhi, de je ta profesor is vših kótov podpérke sa svojo misel poiskal in de se prav junashko v tej vojski obnasha. Kdo pa ima vunder prav? Ali sadaj kaj vezh vemo, kakor poprej, ktera je prava? Kakor poprej, bodo tudi v prihodno nekteri Gratz — nekteri Grätz pisali. Tudi v nemških „obzhinskikh novizah“ se je glaf sa naslednje pisanje vsdignil, in mislimo, de se bo vojska sadaj she le sazhela.

Vi pa, ljubi sofedje na Shtajerskim, bote vkljub temu mirno spali, kakor Krajni takrat, ko je v Ljubljani vojska bila, ali se Ljubljana, Ibljana, Loblana . . . pisati mora? Naj Nemzi pishejo Gratz ali Grätz: nam je Grätz tako ljubo, kakor Gratz! Mi Slovenzi pa v edinosti shivimo, ker vši pisemo in govorimo Gradez!

Dr. Bleiweis.

(Stekli psi v Ljubljani.) V meszu Grudna preteženiga leta so bili v Ljubljani trije stekli psi. — Na Dunaju je tudi ta mesez en konj stekel. — Pasite tisti, ki mislite, de le poleti pašja stekljina se perkashe in de le od vrozhine is-haja.

Sméf.

(Jes sim sam hudnik is pekla!) V Vodnikovih Ljubljanskih novizah od leta 1797 Nr. 53. se ta smeshna povedka bere:

Letaf pomladi, kadar so se zesarfski tukaj memo naš nasaj potegovali, Franzosi pak od Verhnik doli sa njimi pertikali, so ljudje zhudno govorili, namrežh: De je na piketu stojezh Franzos zesarfska k sebi klizal. Ta se sgo-

varja, de ne smó, ker ni perpušheno is piketa iti. Franzos ga lepo proš, rekózh: „Pridi k meni, storí meni dobroto, ne boji se nizh hudiga; prošim, de mi zhevije isuješ.“ Zesarfski se pusti profiti; gre, mu zhevije isuje in kar sagleda, de Franzos ima parklje in kremlje. — „Kaj slodja je to!“ savpije prestrashen. Franzos odgovori; „Jes sim sam hudnik is pekla; nikar se ne vtrashbi! Danes je osem in dvajseti dan mesza „Sufhza; notri do perva Majnika bom she Franzosam pomagal.“

(Na Dunaju) so posebno shtir hishe, ki vsekako leto silno veliko obrešti (Zins) dajo. Ena (mestni špital) nese vsekako leto 88,000 goldinarjev frebra; — druga (Tratnerjev dvor) 45,000 goldinarjev; — tretja (Shotovi dvor) 38,000 goldinarjev in zheterta (Belegardov dvor) 31,000 goldinarjev frebra. — Ne bilo bi slabo, eno ali drugo teh hiš imeti!

Dober svetvavez sa mlade kmetijfske gospodarje.

Novo leto 1844.

Na noviga leta dan povsdigni svoje ferze ponishno proti Bogu, perporozhi mu sa zelo leto vse svoje perhodne dela in opravila, profi Boga sa njegov sveti shegen, in storí resnizhen sklep, de boš per vstim svojim djanju vselej Boga pred ozhmi imel, in le v njegovo sveto voljo vdan svoje dela poterpeshljivo opravljal. Spomni se, kar stari pregovor pravi:

S' Bogam sazhni, s' Bogam tudi vse konzhaj;
Srēzno boš shivel, in perhel v' vezhni raj.

I. Profenz — Ledenz ima XXXI dni.

Kmetijfski opravki v tem meszu.

- Ogledaj skerbno zbelne panje,
De ne bo mogel desh ne veter va-nje.
- Ob gorkih dnévih ispušť shivino is hleva,
De veseli zhifote sraka se in dneva.
- Mlade zepljenze, de jih kose in sajz' ne objedó,
Pomashi s' kravjim blatum, s sholzham, al' s' pelenovo vodó.
- Vert per hishi, pred slegam s' pepelam, s' kokoshjim
in drugim gnojem potroši,
Lepa in visoka trava dovolj dobizhka bersh nosi.
- Prekladaj gnoj, de se bolj rasgnoji in ne trojni.
- Popravi vosne pota, sagrad' prelase zhes senosheti.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Grudna.	27. Grudna.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	21	1	27
1 " " banashke	1	27	1	26
1 " Turfhize . . .	—	—	1	6
1 " Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 " Ershi . . .	1	2	1	6
1 " Jezhmena . . .	—	57	1	—
1 " Profa . . .	1	2	1	3
1 " Ajde . . .	—	—	1	12
1 " Ovsá . . .	—	56	—	36

Zena prehizhev v Krajnju 27. Grudna:
Prehizhi do 1 zenta po 4 ½ krajzarjev funt.

„ od 1 zenta do zenta in pol po 5 krajzarjev funt.

„ pri 2 zentih in zhes po 6 krajzarjev funt.

Šhpéh v böhéh 13 goldinarjev zent.

„ od is koshe djánih prehizhev 14 goldinarjev zent.

Danashnimu listu je trétji spisek imén deléshnikov téh noviz perdján.